

technické parametry

♦ 1:2:3:4:5: cirkusová šapitó Berousek; průměry 24–36 m, nutno přičíst vždy 5 m na kotvení krátkých šňůr a cca 10 m na kotvení 4 hlavních nosných šňůr, bočnice: výška 4–5 m, možno udělat vstup kdekoli, vždy ale s ohledem na převládající směr větru, aby stan nefungoval jako padák, nosná konstrukce jsou 4 samozdvížené příhradové sloupky o výšce 10–15 m, celkové natočení stanu docílíme natočením právě těchto sloupů, příhradovina se dá použít pro zavěšení aparatury
doba výstavby 12 hodin

♦ 6: groundsupport Mozart

speciální styčnicková stavebnice, při zafixování nohou umožňuje variabilní výšku vodorovných prvků, při souhrě techniků stavby, zvukařů a osvětlovačů se dají využít vodorovné traverzy konstrukce pro zavěšení aparatury, když jsou ještě ve výšce stojícího člověka
půdorysné rozměry jsou násobky 14,5 m, maximální výška je omezena na 10 m
doba výstavby 6 hodin
♦ 20 malých stanů do průměru 20 m tvarové a rozměrové parametry variabilní, výstavba jednoduchá a rychlá, nutno poctivě kotvit

- ♦ WC 120 záchodů a pisoárových stání TOI TOI, 5 mobilních vodních cisteren,
- ♦ 2 hlavní elektrocentrály 290 kW, 1 centrála 140 kW CATERPILLAR a množství pomocných agregátů 10–40 kW M.Brumlích (pozor na topná média nafta, benzin a olej)
- ♦ prvkové oplocení nutno pečlivě kotvit, jinak se plot chová jako domino
- ♦ překonání terénních nerovností – dřevěné mostky
- ♦ zastávky autobusu – dřevěná paluba
- ♦ konstrukce pódíí a barů – divadelní praktikáby a lešení – K. Bezušek
- ♦ konstrukce DJ pultů a Lehman technik
- ♦ dopravní značení „snížená rychlost“ a „zákaz parkování“ na komunikacích v blízkosti areálu
- ♦ stoly, židle a další nábytek, co byl potřeba

Mobilní město na jedno použití

TOMÁŠ KLÁNC – DAVID KRAUS

Holešovické přístaviště 03:24 – 16.08.2000

Akce: Lucky People Open Air Field – Proboštská jezera

Datum konání: 30. 06. 2000

Doba výstavby: 25. – 30. 06. 2000

Pořadatel: Lighthouse Entertainment, s. r. o.

Technická produkce: Marek Vavroš

Prostorový návrh a koordinace stavby: Tomáš Klanc

Je jeden z mála hezkých letních večerů. Pozorují spolu s členy stavebních směn, složených ze studentů všelijakých vysokých i nevysokých škol, první přichází na největší Lucky People Open Air Party tohoto roku v Čechách. Mám za sebou týdenní vyčerpávající koordinaci stavby, od vykolikování celého areálu přes stavbu cirkusových šapitó a groundsupportu nad hlavním pódíem po koordinaci desítek dalších možných i nemožných profesí, mobilního města zábavy, které na jeden večer zaplní deset tisíc tanečtivých mladých lidí. Všichni, co jsme stavěli, jsme tak trochu špinaví a unavení, ale máme dobrý pocit a celou noc před sebou.

Nově přichází, kteří se dobrovolně nechávají prohlédnout, jak je zvykem na takto velkých akcích, jestli nemají drogy nebo zbraně, se postupně rozptylují po areálu nového světa. Zatímco zvukaři, osvětlovači, programátoři laserů a projekce mají

ještě plné ruce práce s vychytáním posledních chyb/nedostatků/závad technických figlů, areál letiště se pomalu plní prvními ravers. Jsou to zatím jen osamocené hloučky, ale v průběhu večera se z podélného, 1 km dlouhého prostoru stane jeden velký koridor pro tisíce tanečnicků. Největší nápor se očekává po setmění.

Akce začíná na minutu přesně. Město jako živý organismus, který byl stvořen atypicky, na zakázku, na zelené louce, s kompletní samostatnou infrastrukturou, začíná žít. Oči téměř nevědí, na jakou broskvičku, jak vystříženou z posledního ELLE, mají koukat dřív. Poprvé mám pocit, že ta práce byla k něčemu a že to klapne. V průběhu celého týdne to ale několikrát vypadalo, že vše skončí katastrofou, třeba když se ráno před akcí zvednul takový vítr, že co nemělo složitě ukotvení, tak prostě jako drak odlítlo. Pro mě práce skončila. Pro hlavní pořadatele Marka Vavroše, Josefa Sedloně a Igora z Lighthouse, 40 zahraničních a českých DJs,

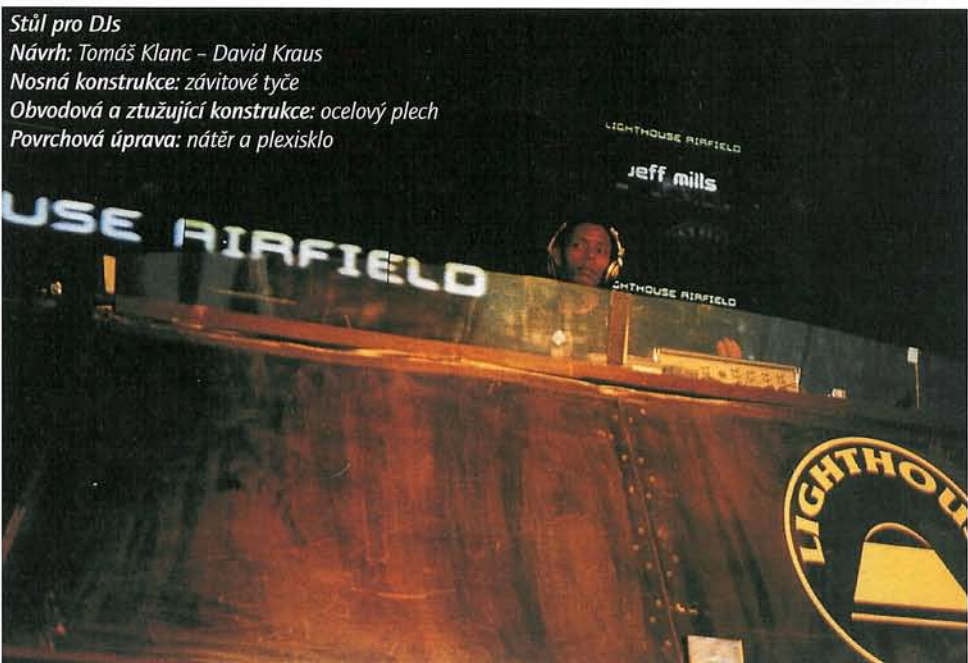
Stůl pro DJs

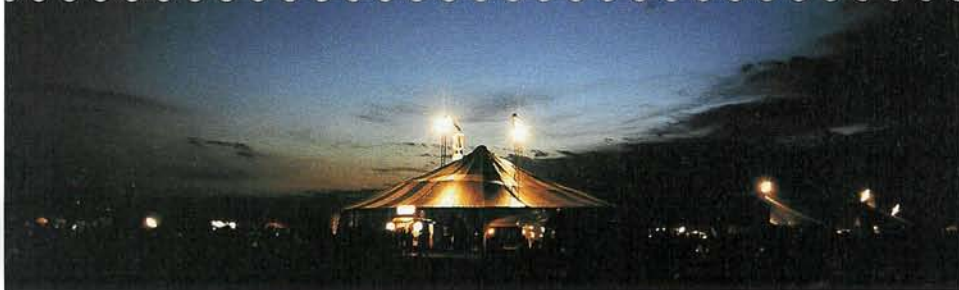
Návrh: Tomáš Klanc – David Kraus

Nosná konstrukce: závitové tyče

Obvodová a ztužující konstrukce: ocelový plech

Povrchová úprava: nátěr a plexisklo

80 členů ochranky a 120 členů technického a produkčního týmu na všechno možné, runmany – motorizované zásobovače (na těch motorkách jsme se tak vyblbli, že to většinou nepřežily) –, všechny spojené přes internet či free hand do informačního centra a pak zpět do sítě, ten největší záhul teprve začíná. Pravidelně se stává, že celý realizační tým upadne během 36 a více hodinového zodpovídání dotazů a řešení problémů všeho druhu (brzy prosvítíme poslední kapku benzínu v hlavní centrále, všem došly naráz po dvouhodinovém soustavném volání v mobilech baterky, nebo kam si mají modelky dát šatičky - no přece ke mně...) do extatického stavu. Samozřejmě po akci následuje minimálně dvoudenní spánek, který se dá téměř nazvat spánkem spravedlivým.

Poté, co se u hlavní brány setkám s několika známými, kteří zde nejsou pracovně, a sdělím jim, kde a jak se nejlépe v novém městě usídlit, odcházím s privilegovanou cedulkou „all area“ do back stage, kde je pro V.I.P. zelené a červené pásy připraveno super občerstvení a speciální stany, ve kterých si

můžete zaslouženě odpočinout. Ještě naposledy kontroluji oplocení a správné umístění všech základních uzlů v areálu a těším se na přesně načísanou euforii dnešní noci.

Jen doufám, že všechny mnou a Markem Vavrošem navržené zásobovací koridory, parkoviště pro všechno od maríngotek a tracků ověšených berouskovými stavěči šapitó, po staletí to symbol věčného humberovského pohybu a dobývání světa, po nejnovější M7 a karavany pro privilegované interprety, parkoviště pro 4 000 aut na protější čerstvě posekané louce, 7 šapitó o průměru 30–40 m, 1 open stage, vše pro snad všechny druhy taneční hudby, hlavní vstupy, hygienická, zdravotní a informační centra, 7 barů a prodeji žetonů – platidla uvnitř areálu –, energetická centra, zábavné zóny, zásobovací koridory, systém skladů a kancelář, různá překonání terénních nerovností, rozmístění zvukafských a osvětlovacích kabin, celkové osvětlení areálu, vše kompletně napojeno na vlastní infrastrukturu a satelitní komunikaci, splní svůj účel a vydrží celonoční nápor 10 000 ravers.

Vytváříme novou kulturu, nové společenství lidí, kteří nejsou pokriveni stále stejným životem. Společenství, které se umí kultivovaně bavit – dostat se do extáze – za zvuků, které normální smrtelník považuje za zvuk padající skály. My ale víme, jak hrozně blízko je právě rytmus padajícího kamení srdečnímu tepu, vřánějící živou krev plnou adrenalinu do posledních koutů na jakýkoliv vjem nážhaveného těla. Těla, které po šesti pracovních dnech plných neodbytných klientů, protrhnutých izolací, stavebních úradů, památkářů, rozpočtů, nezaplacených faktur a zpřeházených obrátů od sezení u počítače, poslechnete i ten nejbáznivější nápad celonočního úletu.

Urbanizace města na jedno použití s nulovým zásahem do stávajícího prostředí je budoucnost přeurbanizovaných, betonem sevřených a přeplněných částí planety. Prožitky z over-groundu volné přírody, vody a vzduchu nebo naopak z co nejhlubšího under-groundu podzemních prostor velkoměst, spojené s aktivním pohybem, s masovým pocitem sounáležitosti s inteligentní společností, s vizuálně, zvukově a psychicky stimulačními vynálezy a s komunikačními technologiemi, které se jako virus množí a spojují vždy tak trochu nečekaně a démonicky téměř nemožné, jsou budoucností našeho – tak zvláštně středoevropsky uzavřeného – pocitu architektonické jedinečnosti, která však neobstojí při sebemenší změně vkusu či snad zemětřesení.

